

ming Hansen – som jeg nu kan se følger følger spørgetiden – for jeg synes, eksemplet er så godt. Hr. Flemming Hansen sagde under behandlingen den 16. marts, Folketingets forhandlinger 1993-94, sp. 7875: »Indholdet af § 7 giver den lille erhvervsdrivende et godt modtræk mod en urimelig priskonkurrence; han kan simpelt hen bare bruge den store erhvervsdrivende som leverandør, og det synes jeg er fint.«

Det er et citat af hr. Flemming Hansen, og jeg er helt enig med hr. Flemming Hansen.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg kender også hr. Flemming Hansens synspunkt i denne sag, men det, jeg finder urimeligt, er, at de små butikker rent faktisk kan gå ind og tømme de store butikker for meget store antal enheder, som skulle komme de enkelte forbrugere til gode. Men det er altså rigtigt konkluderet, at der ikke er nogen initiativer på vej til at få ændret loven.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Der er altså, så vidt jeg ved, ikke særlige problemer med det her, for der er ikke konstateret store problemer i forbindelse med, at nogle går ind og tømmer forretninger – om det så hedder »forretningstømmere« eller »selskabstømmere«, det ved jeg ikke.

Men jeg tror altså ikke, at vi har fået skabt de helt store problemer. Tværtimod. Jeg ser det faktisk som en rimelig mulighed for de små forretninger – ikke for, at de skal kunne gå ind og tømme butikkerne, men når man ser store forretninger føre slagvarer, hvor de sælger tingene til under forretningens egen indkøbspris, så synes jeg, der er tale om en ubillig konkurrence. Men sådan kan man jo vende og dreje tingene.

Flemming Hansen (KF):

Jeg vil bare til ministerens orientering sige, at jeg stadig væk er enig med mig selv i, hvad jeg sagde dengang.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil bare spørge ministeren, om hun ikke på den lange liste over dem, der havde bedt om at få dette gennemført – Forbrugerrådet, detailhandelen osv. – kunne have tilføjet, at det var et forslag, som SF havde fremsat her i Folketinget.

Jeg vil også spørge ministeren, om ikke ministeren er enig i, at de tilbudsvare, som den store butik har skaffet hjem og er villig til at sælge under indkøbspris, jo sagtens kan komme for-

brugerne til gavn, også selv om det er en lille handlende ude i et lokalsamfund, der henter dem. Han sælger dem jo videre til sine kunder. Hvorfor skulle han ellers tage dem hjem?

Når han henter dem hjem og sælger dem videre til sine kunder, så er det jo med til at bevare en detailhandelsstruktur ude rundt omkring i de små byer, hvor der også er plads til små butikker.

Så er ministeren ikke enig i, at den her lov bestemt tilgodeser forbrugerne, og at det vel også er derfor, at Forbrugerrådet dengang bad os om at lave den ændring i loven?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jo, det samme argument stod i mit talepapir, men jeg cuttede min tale lidt ned. Jeg beklager meget, at jeg ikke fik nævnt SF sammen med de øvrige i øvrigt fortræffelige organisationer. Men det er jo nogle år siden, forbudet blev indført, og derfor synes jeg, at det fortaber sig lidt i historien, men jeg anerkender blankt ophavsretten – uden i øvrigt at have tjekket det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 356

12) Til justitsministeren af:

Jonna Grønver (V):

»Hvilke initiativer har ministeren tænkt sig at tage for at sikre, at herboende udenlandske forældre ikke lader deres døtre lemlæste ved omskærelse her i landet?«

Jonna Grønver (V):

Jeg vil gerne have lov til at begrunde mit spørgsmål.

Vi modtager i øjeblikket en del flygtninge og indvandrere fra lande, hvor omskærelse af kvinder er almindeligt. I Danmark mener vi, at det er en voldsom fysisk, men også psykisk lemlæstelse, som påføres små piger ved denne omskærelse, som da også er forbudt ved dansk lov.

Jeg vil gerne sikre mig, at flygtninge og indvandrere fra de områder, hvor denne barbariske skik er udbredt, bliver så grundigt informeret om dansk lovgivning på dette område, at der ikke hersker tvivl om, at såfremt man søger ophold her i landet, så afstår man fra omskærelse af sine døtre.